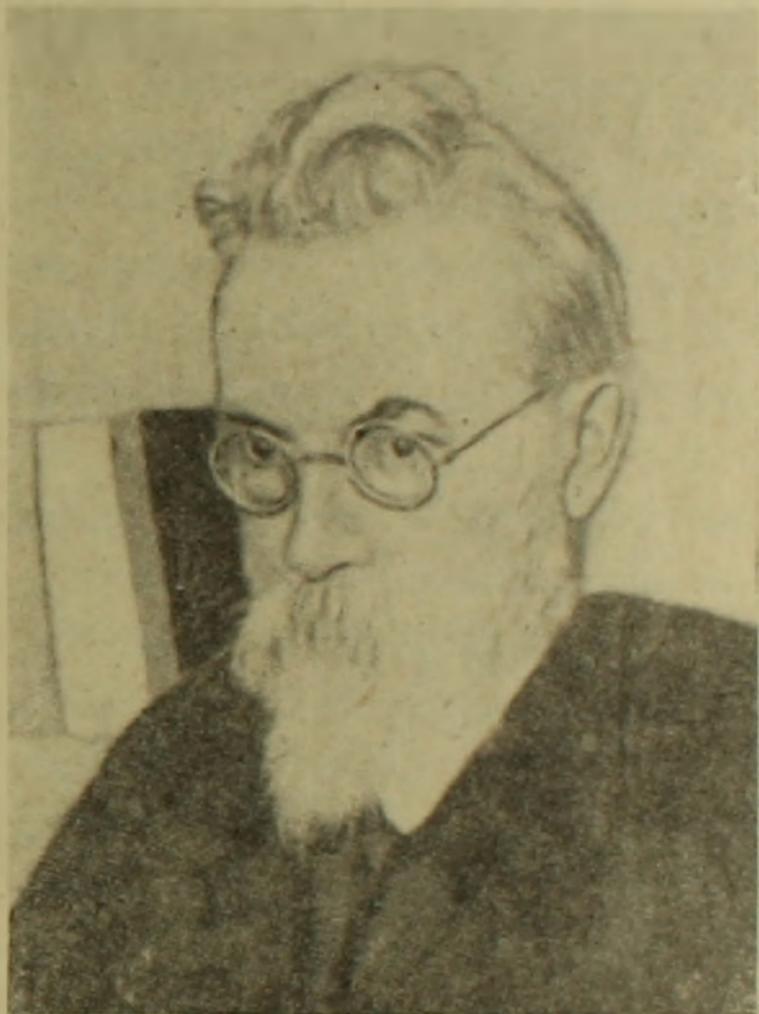

Կ ՍՏՈԼԵՏԻՍԻՍ ՏՕ ԴՆԻ ՐՈՋԴԵՆԻԱ ՎԻԴԱՅՈՒՇԵԳՈՏԻԱ ՍՇԵՆՈԳՈ Ի ՄԻՍԼԻՏԵԼԻԱ ԱԿԱԴԵՄԻԿԱ Վ. Ի. ՎԵՐՆԱԴՏԿՈԳՈ

12 մարտի 1963 թ. իսկոխնոխ 100 լետ տո Դնի ՐոՋԴԵՆԻԱ կրոննեյտտո ՍՇԵՆՈԳՈ-ԵՏԵՏՎՈՒՍԿՐԻՏԱՏԵԼԻԱ, ՕՏՆՈՎՈԼՈՋՆԻԿԱ ԳԵՆԵՏԻՇԵՍԿՈՅ ՄԻՆԵՐԱԼՈԳԻԱ, ԳԵՈՒՄԻՆԻԱ, ՐԱԴԻՈԳԵՈԼՈԳԻԱ Ի ԲԻՈԳԵՈՒՄԻՆԻԱ ԱԿԱԴԵՄԻԿԱ ՎԼԱԴԻՄԻՐԱ ԻՎԱՆՈՎԻՇԱ ՎԵՐՆԱԴՏԿՈԳՈ:

Վ. Ի. Վերնադսկիյ ՐոԴԻԼԻԱ Վ Գ. ՔԵՏԵՐԲՈՐԳԵ Վ ՏԵՄԵ ՔՐՈԳՐԵՏԻՎՆՈ ՆԱՏՐՈՅՆՈՑՈՑ ՔՐՈՖԵՏՍՐՈՐ - ԵԿՈՆՈՄԻՏԱ, ՏԵՏՆՈ ՏՎԻԱՅԱՆՈՑՈՑ ՏՕ ՄՆՈԳԻՄԻ ՎԻԴՆԻՄԻ Ի ՔԵՐԵԴՈՎՅԻՄԻ ԴԵՅԱՏԵԼԻԱՄԻ ՐՈՍՏԻԱ ՔՐՈՏԼՈՑԻԱՅԻ. Վ 1881 թ. Վ. Ի. Վերնադսկիյ ՕԿՈՆՇԻԼ ԳԻՄՆԱԶԻՍԻՍ Ի Վ ՏՈՄ ԴԵ ԳՈԴՈՒ ՔՈՏՄՍԻԼ ՆԱ ԵՏԵՏՎԵՆՆՈՒ ՕՏԴԵԼԵՆԻԱ ՖԻԶԻԿՈ-ՄԱՏԵՄԱՏԻՇԵՍԿՈՅ ՖԱԿՈՒԼՏԵՏԱ, Վ. Վ. ԴՈԿՈՇԱԵՎ Ի Դ. Ի. ՄԵՆԴԵԼԵԵՎ ՕԿԱԶԱԼԻ ԳԼՈՒԲՈԿՈՒ ՎԼԻՅԱՆԻԱ ՆԱ ՐԱԶՎԻՏԻԵ ՆԱՍՇՈՒՆԻ ԴԵՅԱՏԵԼՆՈՑԻ Վ. Ի. ՎԵՐՆԱԴՏԿՈՑՈՒ ԿԱԿ ՄԻՆԵՐԱԼՈԳԱ, ԳԵՈՒՄԻՆԻԿԱ Ի ԲԻՈԳԵՈՒՄԻՆԻԿԱ. ՔՈՏԼԵ ՕԿՈՆՇԱՆԻԱ ՍՆԻՎԵՐՏԻՏԵՏԱ Վ ԿԱՇՏԵՄԵ ՍՇԱՏՆԻԿԱ ԳԵՈԼՈԳԻՇԵՍԿԻՍ Ի ՔՈՇՎԵՆՆԻՍ ԵՔՍԵԴԻՇԻՅԻ Վ 1886—1890 թթ. ՄՆՈԳՈ ՐԱՅՈՒՏԱԼ Վ ՐՈՍՏԻԱ Ի ԶԱԳՐԱՆԻՇԵՅ. ՕՆ ԲՅԻԼ Վ ԳԵՐՄԱՆԻԱ, ՏՎԵՅԻՇԱՐԻՆ, ԱՎՏՐԻԱ, ՖՐԱՆՇԻԱ, ԻՏԱԼԻԱ, ԱՆԳԼԻԱ, ԱՄԵՐԻԿԵ, ՆՈՐՎԵԳԻԱ, ՔՈՒՅՏԵ, ՇԵՍԼՈՎԱԿԻԱ Ի ԴՐ. ՏՐԱՆԱԿ. Ը

Տ 1891 թ. Վ. Ի. Վերնադսկիյ ՏՆՈՎԻՏԻԱ ԴՈՇԵՆՏՈՒ ՄԳՍ; Վ ՏՈՄ ԴԵ ԳՈԴՈՒ ԶԱՏԻՇՏԱՅ ՄԱԳԻՏՏՐՍԿՈՒ ՏԻՏՏԵՐԱՇԻՍ «Օ ԳՐՈՒՔԵ ՏԻԼԼԻՄԱՆԻՏԱ Ի ՐՈԼԻ ԳԼԻՈԶԵՄԱ», Վ ԿՈՏՐՈՒ ՎԻԴՎԻԳԱՅ Տ ԳԵՆԻԱԼՆՈՒ ՔՐՈՅՐԼԻՎՈՑԻՍՏԻՍ ՆՈՎՈՒ ՏԵՐԻՍԻՍ ՏՐՈՅՆԻԱ ՏԻԼԻԿԱՏՈՎ. ՕԴԻՆ ԻՅ ՏՎԵՐԵՄԵՆՆԻՍ ԻՏՏԵԼՈՎԱՏԵԼԻՅ ՏՐՈՒԿՏՈՒՐԱ ՏԻԼԻԿԱՏՈՎ ՏԻԲՈԼՅԴ ՔԻՏԱԼ Օ ՐԱՅՈՒՏԵ Վ. Ի. ՎԵՐՆԱԴՏԿՈՑՈՒ: «ԲՈԼՅՈՒ ՍԻՆՏԵՐԵՍ ՔՐԵԴՏԱՎԼՅԱՅ ՏՈ ՕԲՏՈՅԱՏԵԼՅՈՒՏՎՈՒ, ՇՈ ՔՐԵԴՈՒԳԱԴԱՆՈՒՏ Վ ԳԵՆԻԱԼՆՈՒ ԻՆՏՈՒՆԻՇԻՅ ԿԵՏՎԵՐՆՈՒ ՔՈԼՅՈՒՑ ՏԵՅՎԻՏԵԼՆՈՒ Վ ՔՐԻՆԿԻՔԻ ՔՈՏՎԵՐԴԻԼՈՑԻՍ...»

Վ 1897 թ. ՕՆ ԶԱՏԻՇՏԱՅ ԴՈԿՏՐՏԿՈՒ ՏԻՏՏԵՐԱՇԻՍ «ՅՎԼԵՆԻԱ ՏԿՈԼՅՅԵՆԻԱ ԿՐԻՏԱԼԼԻՇԵՍԿՈՅ ՎԵՏՏԵՍՏՎԱ», Ա Տ 1911 թ. ՆԱՇԻՆԱՅ ՐԱՅՈՒՏԱԼ Վ ԱԿԱԴԵՄԻԱ ՆԱՍԿ Ի ԻՅԲԻՐԱԵՏԻԱ ԱԿԱԴԵՄԻԿՈՒ.

Վ. Ի. Վերնադսկիյ ՔՐԱՅԱԼ ՎՏԵՒ ԻՏԿԼՈՒՇԻՏԵԼՆՈՒ ՏԻՐՈՒՅԻ ՕՒՎԱՏԱ ՔՐԻՐՈՎՆԻՍ ԳԵՈՒՄԻՆԻՇԵՍԿԻՍ Ի ԲԻՈԳԵՈՒՄԻՆԻՇԵՍԿԻՍ ՔՐՈՇԵՍՏՈՎ, ՄՆՈԳՐԱՆՆՈՑԻՍՏԻՍ Ի ԳԼՈՒԲԻՆՈՒ ԻՅ ՔՈՆԻՄԱՆԻԱ.

ՅՎԼԵՅԱՅ ՍՇԵՆՈՒՏԻՍ ԻՏԿԼՈՒՇԻՏԵԼՆՈՒ ՏԻՐՈԿԻՄ ԿՐՈՒԶՈՐՈՒ, ՕԲԼԱԴԱՅ ՆԵԶԱՅՐԱԴՆՈՒ ՏԻԼՈՒ ՔՐԵԴՎԻԴԵՆԻԱ ՔՐԻ ՐԱԶՐԱՅՈՒՏԵ ՎՅԱՅՆԵՅԻՍԻՍ.

теоретических проблем, он ставил и решал их, охватывая почти все отрасли современного естествознания.

Каждого открытия В. И. Вернадского было бы достаточно, чтобы имя ученого стало мировым. Теория атомного распада, генезис силикатов, изотопы, распространение и поведение химических элементов и радия, изоморфизм, жизнедеятельность организмов, роль их в изменении химического состава земной коры, возраст Земли, учение о вечной мерзлоте—вот далеко не полный перечень проблем, блестяще разрешенных гением В. И. Вернадского. Он оставил величайшее научное наследие, среди которого такие классические работы, как «Группа силлиманита и роль глинозема», «Парагенезис химических элементов в земной коре», «Очерки геохимии», «История минералов земной коры», «Химическое строение биосферы и ее окружение» и многие другие.

В. И. Вернадский — прекрасный пример всепоглощающего, целеустремленного служения науке. Он был человеком большого обаяния—был не только крупнейшим ученым, но и мудрым, прекрасным организатором. По его инициативе и под его непосредственным руководством организуется целый ряд научных центров.

Вокруг В. И. Вернадского и его идей возникли крупные коллективы ученых-минералогов, геохимиков и биогеохимиков, среди которых такие выдающиеся исследователи, как А. Е. Ферсман, А. П. Виноградов, В. Я. Самойлов, К. А. Ненадкевич, О. М. Шубников, П. П. Пилипенко, Н. А. Смольянинов и др. Он был всемирно известным ученым—действительным членом целого ряда Академий и научных обществ.

В СССР создавалась мощная школа В. И. Вернадского, которая сейчас продолжает плодотворно работать, развивая идеи своего учителя, приобретшие огромное научное и практическое значение.

Очень метко сказал о В. И. Вернадском его ученик А. П. Виноградов: «Поражала его вечная, яркая, ищущая молодость. Он видел в науке на много лет вперед. Создавая новые отрасли науки о Земле, он предвидел их огромное значение и связь с практической деятельностью человека». Ушел из жизни В. И. Вернадский неожиданно быстро—5 января 1945 г., оставив нам неоценимое научное наследие.

Геологическая общественность нашей страны широко отметила 100-летие со дня рождения крупнейшего ученого и мыслителя В. И. Вернадского.

В Москве с 13 по 19 марта состоялась юбилейная научная сессия, посвященная этой дате, где с большими научными докладами (около 70) выступили видные геохимики Советского Союза, США, Японии, Германии, Венгрии, Франции и многих стран.

К юбилею В. И. Вернадского, состоявшемуся 20—23 марта 1961 г. в ИГН АН Армянской ССР, была проведена научная сессия, на которой заслушано и обсуждено 15 научных докладов и сообщений по общим вопросам рудообразования, по геохимии химических элементов в магматическом, гидротермальном и седиментационном процессах.